

A.11. L'ACCÉS A LA HISTÒRIA CLÍNICA

Durant l'any 2013 s'han rebut diverses queixes en què les persones interessades mostraven la seva disconformitat pel pagament de 10 euros per obtenir una còpia en suport CD del resultat de les proves radiodiagnòstiques a què s'havien sotmès en algun dels centres de l'Institut Català de la Salut (ICS).

El Departament de Salut fonamenta aquest cobrament en l'Ordre SL/42/2012, de 24 de febrer, per la qual es regulen els supòsits i els conceptes facturables corresponents als serveis que presta l'ICS.

Efectivament, l'ordre esmentada regula els supòsits i els conceptes facturables i s'aproven els preus públics corresponents dels serveis que presta l'ICS i, en concret, determina com a concepte facturable el lliurament de còpia en suport digital d'imatges de proves diagnòstiques a petició d'un pacient o persona autoritzada, i també que el preu actualitzat d'aquest servei per a l'any 2013 és de 10 euros.

Ara bé, el Síndic constata que, d'acord amb aquesta ordre, aquests conceptes només són facturables a les persones usuàries no cobertes pel sistema sanitari públic, quan hi hagi una entitat obligada al pagament de les despeses pròpies de l'atenció sanitària o quan hi hagi, d'acord amb l'ordenament jurídic vigent, qualsevol altra persona física o jurídica obligada a aquest pagament. Cap d'aquests supòsits es corresponen als dels promotors de les queixes i, en general, cal afirmar que aquest cobrament no s'hauria de fer a cap persona usuària coberta pel sistema sanitari públic.

D'altra banda, el Reial decret 1030/2006, de 15 de setembre, pel qual s'estableix la cartera de serveis comuns del Sistema Nacional de Salut i el procediment per actualitzar-la, recull que les persones que rebin les prestacions incloses en aquesta cartera tenen dret a la informació i a la documentació sanitària i assistencial, d'acord amb el que preveu la Llei 41/2002, de 14 de novembre, bàsica reguladora de l'autonomia del pacient i dels drets i les obligacions en matèria d'informació i documentació clínica. Aquesta llei defineix la documentació

clínica com el suport de qualsevol tipus o classe que conté un conjunt de dades i informació de caràcter assistencial i recull el dret dels pacients a la documentació de la història clínica i a obtenir còpia de les dades que hi constin.

Anteriorment, també la Llei catalana 21/2000, de 29 de desembre, sobre els drets d'informació concernent la salut i l'autonomia del pacient, i la documentació clínica, ja havia definit el concepte i el contingut de la història clínica, i també els drets d'accedir-hi i d'obtenir una còpia de les dades que hi figuren. I, tanmateix, enlloc no s'especifica que aquest lliurament estigui subjecte a contraprestació econòmica.

El cobrament de documentació clínica vulnera el dret a obtenir una còpia de la pròpia història clínica

Per la seva banda, la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, que qualifica les dades relatives a la salut dels ciutadans com a dades especialment protegides i estableix un règim singularment rigorós per a l'obtenció, la custòdia i la cessió d'aquestes dades, preveu que la persona interessada té dret a demanar i a obtenir gratuïtament informació sobre les seves dades de caràcter personal sotmeses a tractament i que, quan exerceixi el seu dret d'accés, pot optar per rebre la informació per mitjà dels diversos sistemes de consulta dels fitxers que s'esmenten, entre els quals hi ha escrit, còpia o fotocòpia.

Atès que ja són diverses les queixes rebudes, i amb la finalitat d'aprofundir-hi, el Síndic ha obert una actuació d'ofici (08006/13), ha fet arribar al Departament de Salut les seves consideracions, en el sentit que cal esmenar l'error d'interpretació de la norma, i ha suggerit que es faciliti la documentació clínica que sol·liciten les persones interessades cobertes pel sistema públic sense cap tipus de contraprestació perquè es tracta d'un dret de l'usuari a les prestacions sanitàries previstes en la

cartera de serveis comuns. També ha suggerit que es retornin els cobraments obtinguts indegudament a les persones afectades.

El Departament de Salut, però, no ha acceptat el suggeriment perquè entén que quan un ciutadà demana tenir còpia de la documentació clínica o de les imatges d'exploracions complementàries fora del marc d'un procés assistencial del sistema públic, no és una prestació de la cartera pública i, per tant, cal que la persona rescabali el sistema públic dels costos de la gestió i la preparació de la documentació.

Després d'això, el Síndic s'ha tornat a dirigir al Departament de Salut per fer notar que la

legislació vigent preveu l'accés a la documentació clínica sense distingir si es fa dins o fora d'un procés assistencial determinat. També ha apuntat que en el cas que la voluntat de l'Administració sanitària fos cobrar per determinats serveis de preparació i gestió o per suports de documentació determinats, s'hauria de regular. Mentre això no succeeixi, el Departament de Salut no pot demanar el cobrament sense quedar fora del suport legal necessari.

En aquesta línia, el Síndic ha suggerit de nou que es dictin les instruccions oportunes perquè se suspengui el cobrament pels suports digitals d'imatges i ha insistit que s'iniciï un procediment de devolució de cobraments indeguts a les persones afectades.

Queixa 01071/2013

A una usuària del CAP Sant Andreu de Barcelona li van fer unes radiografies i la van informar que les passaven directament al seu metge. Després que la visitessin, va demanar una còpia del CD on es recollia el resultat de les seves radiografies. La interessada es queixa perquè només l'hi faciliten si abona una taxa de 10 euros.

El Síndic ha suggerit que es respecti el dret de la interessada a obtenir una còpia de la prova diagnòstica sense cap tipus de contraprestació i que es retornin els 10 euros cobrats indegudament.

[Pàgines extretes de l'Informe Anual 2013. Per accedir-hi, cliqueu aquí](#)